

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **G. B.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 107 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 października 2018 r.

wniosku Sądu Rejonowego w P. z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt II K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać powyższą sprawę
do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P., rozpoznający sprawę oskarżonego G. B. oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. i in., postanowieniem z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt II K [...], wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy Sądowi Rejonowemu w G. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Wniosek uzasadniono złym stanem zdrowia oskarżonego, który zgodnie z opiniami biegłego z zakresu neurologii, co prawda nie uniemożliwia mu bezwzględnie uczestnictwa w czynnościach procesowych, ale wymaga, by wspomniane czynności odbywały się z zachowaniem określonych, wynikających z zaleceń medycznych, warunków, do których należy przede wszystkim przeprowadzenie tych czynności w pobliżu miejsca jego zamieszkania. W uzasadnieniu wniosku podkreślono, że z opinii biegłego wynika, że uszkodzenie układu nerwowego oskarżonego, które utrudnia mu udział w czynnościach procesowych ma charakter raczej trwały.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie. Przytoczone przez organ wnioskujący argumenty, znajdujące pełne odzwierciedlenie w dopuszczonych w sprawie - na okoliczność ustalenia, czy aktualny stan zdrowia oskarżonego umożliwia mu udział w postępowaniu karnym w charakterze oskarżonego, a jeżeli tak to pod jakimi warunkami - opiniach biegłego z zakresu neurologii, w pełni uzasadniają przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

Przypomnieć trzeba, że zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, pod pojęciem wskazanej w art. 37 k.p.k. przesłanki „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniającej przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, należy rozumieć między innymi konieczność zapewnienia sprawnego i możliwie szybkiego rozpoznania każdej sprawy, czego nie da się osiągnąć bez zabezpieczenia stawiennictwa oskarżonego na rozprawie głównej (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2006 r., III KO 61/06, LEX nr 610723 oraz z dnia 12 marca 2008 r., II KO 5/08, LEX nr 544686). Skoro zatem, tak jak w przedmiotowej sprawie, stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu stawiennictwo w sądzie odległym od jego miejsca zamieszkania, nie stojąc jednocześnie na przeszkodzie stawiennictwu w sądzie położonym w pobliżu tego miejsca, rysująca się realna szansa na szybkie rozpoznanie sprawy w sądzie bliskim miejsca zamieszkania oskarżonego, niewątpliwie uzasadnia - z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości - przekazanie sprawy właśnie temu sądowi. W analizowanej sprawie sądem najbliższym względem miejsca zamieszkania oskarżonego jest Sąd Rejonowy w G.

Zaakcentowania wymaga, że odległość między miejscowością X., w której mieszka oskarżony, a G. wynosi około 12 kilometrów. Odległość pomiędzy P. a X. wynosi natomiast ponad 350 kilometrów. Miejscowość X. jest przy tym położona w obszarze właściwości Sądu Rejonowego w G.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.